

РЕШЕНИЕ

№ 3853

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 05.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **4020** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република Б (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. Б., гражданин на А, срещу Заповед рег. № ЗДМ-1018/27.09.2007 г. на директора на директора на Д. „, за принудително настаняване на чужденец в дом за временно настаняване на чужденци при Д. „.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправната разпоредба на чл. 15, пар. 1 от Директива 2008/115/ЕО. Иска се отмяна на административния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и се представлява от А. И.. Поддържа поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменена оспорената заповед.

Ответникът – директорът на Д. „, редовно призован, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт и от процесуално легитимирано лице. При проверка относно спазване на срока за подаването ѝ съдът констатира, че в заповедта е указан по-дълъг срок – 14-дневен, от регламентирания в по 46а, ал. 1 от ЗЧРБ 7-дневен срок. Съгласно трайно установената съдебна практика, когато в административния акт е указан по-дълъг срок за оспорване

от законоустановения, за жалбоподателя следва да се приложи по-благоприятния по-дълъг срок. В случая жалбоподателят е спазил указания му от административния орган 14-дневен срок и жалбата следва да се приеме, че е в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото доказателства се установява, че процесната заповед е издадена с цел организиране на изпълнението на принудителна административна мярка „принудително отвеждане до границата”, наложена на основание чл. 41, т. 2 от ЗЧРБ със Заповед № ЗДМ-1017 от 27.09.2007 г. на директора на Д. „... Издаването на заповедта е мотивирано, че съществува опасност лицето да се укрие.

Заповедта е издадена въз основа на предложение рег. № 18286/29.06.2007 г., в което се обосновава, че лицето не е направило постъпки за уреждане на статута си на пребиваване в страната, пребивава незаконно, не може да декларира законно придобити средства за издръжка и осигуряващи възможност за завръщане в страната си, както и задължителните по ЗЧРБ застраховки.

В съдебното производство жалбоподателят представя доказателства, че е трайно установен на територията на страната на адрес гр. Ш, ул.. На посочения адрес живее със съпругата си Нунуш Б. и двете си дъщери А А Б. – ученичка в СОУ „С Доброплодни” гр. Ш и А А. Б. – ученичка в Гимназия с преподаване на чужди езици „Н Й Вапцаров” гр. Ш. Преди да бъде настанен в СВДНЧ жалбоподателят твърди, че се е издържал от магазин за мобилни апарати (нови и втора употреба) и извършване на сервизни услуги, магазинът се намирал на пазара в гр. Ш, бил затворен след задържането му. В подкрепа на тезата, че не се е укривал от органите на реда, представя протокол от 14.12.2010 г. за доброволно предаване на части за мобилни телефони на инспектор С Й С, ОР, сектор „КП” при РУ „Полиция”-гр. Ш. За установяване на обстоятелствата, че има осигурен подслон и издръжка представя декларация на К З П, който декларира, че осигурява жилище на жалбоподателя в гр. Ш, ул. „С планина” № 3, . 3, ап. 6 и финансова издръжка по време на пребиваването му в Р Б.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните изводи от правна страна:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган и в кръга на предоставените му правомощия съгласно чл. 44, ал. 1, вр. ал. 6 от ЗЧРБ.

Спазена е установената от закона писмена форма и изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

При издаването на административния акт са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели и до нарушение на материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 и 3, е с неустановена самоличност, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органът, издал заповедта, може да издаде заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на принудителното отвеждане до границата на Република Б или експулсирането. В случая административният орган е обосновал необходимостта от издаване на процесната заповед с наличието на опасност лицето да се укрие. Доказателства за това не са представени. Напротив, от жалбоподателя се установява, че същият трайно пребивава на един и същи адрес с цялото си семейство, съдейства на органите на властта за разкриване на престъпления и има осигурен подслон и

издръжка.

В този смисъл не са налице предпоставките по смисъла на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване. Заповедта следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Предвид изложеното, оспорената заповед представлява законосъобразен административен акт, поради и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед рег. № ЗДМ-1018/27.09.2007 г. на директора на директора на Д. ,,,

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: